

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	1515214772
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1515214772.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej, v exekučnej veci oprávneného Bytové družstvo Petržalka, so sídlom Budatínska 1, 851 05 Bratislava, IČO: 00 169 765, proti povinnej 2/ I. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., zastúpenej advokátskou kanceláriou PP & Co, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava, IČO: 50 491 300, o vymoženie pohľadávky 1346,88 eur s príslušenstvom, vedenej na Mestskom súde Bratislava IV (predtým na Okresnom súde Bratislava V) pod sp. zn. B5-54Er/2626/2015, o dovolaní povinnej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoEk/16/2023-42 z 28. decembra 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoEk/16/2023-42 z 28. decembra 2023 o d m i e t a .

II. Oprávnený m á n á r o k proti povinnej 2/ na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 18CoEk/16/2023-42 z 28. decembra 2023 odmietol odvolanie povinnej 2/ proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. B5-54Er/2626/2015-28 z 27. júla 2023, ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť povinnej 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 54Er/2626/2015-11 z 31. mája 2018, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení exekúcie vedenej voči povinnému 1/ I. U., nar. X.X.XXXX, H. J. XXXX/XX A, XXX XX G. (ďalej len „povinný 1/“), z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok (oddĺženie). Povinná 2/ v sťažnosti namietala, že oprávnenému uhradila jej prislúchajúcu polovicu dlžnej sumy, preto exekúcia mala byť vedená už len voči povinnému 1/ a voči nej mala byť zastavená. Súd prvej inštancie poukázal na § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a v spojitosti s exekučným titulom uviedol, že v danom prípade ide o solidárny záväzok, ktorého podstatou je, že veriteľ je oprávnený požadovať

celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka a dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí sťažnosti podala povinná 2/ odvolanie. Odvolací súd konštatoval, že v zmysle § 355 ods. 2 v spojení s § 357 zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej tiež „CSP“), odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť, a preto odvolanie odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne navrhla zrušiť uznesenia oboch súdov nižších inštancií a vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

Dovolateľka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala povinná 2/ včas, s dodržaním podmienky povinného zastúpenia (§ 429 CSP), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie povinnej 2/ je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

4. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

5. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Podľa § 200 veta prvá zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Dovolací súd však zdôrazňuje, že vo vzťahu k opravným konaniam (teda aj k dovolaciemu konaniu), zákon vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne pravidlo, a preto je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem, a teda zo znenia ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 (rovnako aj 1ECdo/14/2018, 2ECdo/24/2018, 3ECdo/26/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 6ECdo/16/2018, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 1Oboer/2/2019, 2Oboer/3/2018, 3Oboer/18/2018, 4Oboer/37/2017, 5Oboer/25/2018, 1Oboer/4/2024, I. ÚS 259/2018, II. ÚS 185/2018 a III. ÚS 276/2018).

9. Vyššie uvedené ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku je od uvedeného dňa okamžite aplikovateľné v prípade kumulatívneho splnenia dvoch podmienok:

a) rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, bolo vydané po uvedenom dni a b) dovolanie bolo podané po uvedenom dni. Uvedený právny záver považuje Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne udržateľný (I. ÚS 74/2019).

10. V preskúmanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania dňa 3. mája 2024, teda za účinnosti novej právnej úpravy, zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd pri riešení tejto otázky považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia z 28. decembra 2023 (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod poradovým číslom 24).

11. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. Dovolanie povinnej 2/ smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu vydanému v exekučnom konaní po 1. apríli 2017, proti ktorému dovolanie ex lege nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku), preto ho dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. c) CSP vo väzbe na § 200 Exekučného poriadku.

13. V prípade odmietnutia dovolania pre jeho neprípustnosť dovolací súd rozhodnutie o trovách konania nemusí odôvodňovať (§ 451 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.